

szérüskertjébe vezette a szilaj társaságot és szemük láttára felgyújtotta egész évi termését, mondván: — Ez aztán már „vicc“.) Jósa körülbelül 5—6 hétig bírta ki Nagyváthynál. De mikor egyízben a közeli „Pendelhajtó“ nevű, hírhedt betyárfészek-csárdába tévedt, felébredt benne a régi természet. Napokig a csárdában élt vad mulatozás és hatalmas ivások között. Nagyváthyhoz vissza sem ment, hanem búcsú nélkül Pestre szökött, csupán egy közös ismerőssel küldött Nagyváthynek ilyen üzenetet: „Rosszabb volt ökelme a csuhás barátnál; mintsem házánál éljek, inkább szórt lopok ló farkáról, töröket csinálók, varjút fogok és abból élek“.

Nagyváthy Csurgón halt meg. Vasráccsal körülvett sírján latin felirat olvasható, melynek utolsó mondata így szól: „... meghalt tisztességes szegénységben“.

A hálát és elismerést érdemlő, de sok mellőzésben részesült és ma már csaknem elfelejtett nagy somogyi népművelő megérdemli, hogy nevét és emlékét tisztelettel és kegyelettel felelevenítsük.

Tamás József

A MAGYAR NEMZET

*Sohase láttalak, de lelkeimmel látlak,
Mostoha bölcsője bús, magyar fajtámnak.*

*Ezer év tengerét áthidalta álmom:
Lihegő lovamon hadak útját jártam.*

*Napégette réten, szélszántott homokban,
Kósza sátrád alatt a jövőt álmodtam...*

*Multverő jövődöd már vajúdva érik,
Félig már valóság, csodaálom félig.*

*Bogárhátú házak szent titkot rejtettek,
Halhatatlanságát a magyar nemzetnek.*

Kempelen Farkas

